

Colònies de Nadal

[Text de la Mireia Martínez]

Ei, hola! Com ha anat el Nadal? Nosaltres, les Katuska's, vam anar a celebrar les festes totes juntes a una casa de colònies que es diu 'El Pinatar', a Gualba Dijous 27 al matí vam matinar totes i ens vam reunir a les taquilles de Renfe de Plaça Catalunya. Les motxilles, plenes de menjar, pesaven, i la son també, però després dels acomiadaments va tocar agafar el tren de les vuit i mitja. Quan vam arribar a l'estació de Gualba, hi feia un fred que pelava, però ens vam abrigar bé i vam començar la caminada. Després de molt caminar, finalment, gràcies als déus divins d'aquest món, vam arribar a un remot poble mig perdut entre les muntanyes de por aí. Però encara havíem de fer una pujada mortal (noooo!!). I... vam arribar. Buf!

Després de passar-nos una bona estona espatarrades al banc de davant la casa, vam poder pujar a la nostra habitació. Quan tot va estar al seu lloc, vam baixar totes al camp de bàsquet a fer un mate de dos camps i la seva revenja corresponent i un parell de partides de la bomba, que al final més que la bomba allò semblaven els 100 metres obstacles. Després de jugar, a jalar! Un cop havent dinat, vam fer el que volguéssim. Ai, per cert, mentrestant, les monis ens van anar cridant una per una a la seva habitació (uuuuuix, quina por que fan...) per preguntar-nos com ens havia anat el Nadal, que si això, que si allò, però vaja, que el que realment el interessava era saber si en teníem alguna de preparada per al dia següent.

Més tard vam baixar a fer el joc de tarda, que estava relacionat amb el tióoo!! Quines coses que té la vida, eh? Jeje. I apali, després del joc vam buscar els tres elements que ens havien sortit per després poder cagar el tió. Total: un sac i un bon grapat de pals. Original oi?

Després vam muntar el tió, li vam posar una manta (jaqueta), l'ampolla perquè s'aguantés, les potes, el fular, la barretina (barret) i vam anar a l'habitació a cantar nades. Vam cagar el tió i van sortir xiclets, després pipes, després sidral i finalment dues barres de Suchard per després de sopar. Va estar realment bé!

Per sopar, les monis ens van repartir uns paperets on hi havia escrites unes instruccions bastant estranyes: que si fes 'oingoing' (soroll de porc, vaja) quan algú digui això, crida 'olé' quan algú faci allò altre... Totes estranyades vam seure a taula per menjar, que ja hi havia gana, i era aleshores quan havíem de posar en pràctica les instruccions que ens havien donat a cada uns de nosaltres. Tot plegat, no sé què va passar que la Berta s'aixeca i fa: OLÉ, OLÉ!, acompanyant-ho amb un moviment de mans. Després la Marta comença: oingoingoing... i la Maria : celebrem-ho tot menjant! I tantes rucades més! Va ser divertidíssim, no vam parar de riure. Un sopar ben boig. Un cop vam acabar totes de menjar vam menjar-nos el Suchard del tió.

I després... L'Enemic Invisible! Si, si, enemic. La cosa anava que havíem de portar de casa algun regal que ens haguessin fet, o alguna cosa que tinguéssim per casa i fer l'amic invisible amb allò. Vam posar tots els paquets dins un sac de dormir, i vam començar a repartir-los. Va sortir cada cosa. I quan vam acabar vam passar a representar les obres que havíem estat preparant en dos grups durant la tarda: un remix de les cançons de Món jove de les colònies d'estiu (ei, ei! Què tal el Nadal?) i una versió de la història dels tres reis (que en realitat van ser cinc sabeu? Melcior, Gaspar, Baltasar, San Fermín y Mafaldo) i el seu estimat Ge Pe eS (engegat xD). Vam riure molt. Quan vam acabar de representar totes les obres vam seure en rotllana damunt l'escenari a parlar i fer jocs mentre ens menjàvem les pipes del tió i els quicos de la Mireia.

Al matí següent, dia 28 i Dia dels Sants Innocents, ens vam abrigar i vam anar a fora a fer un joc que consistia en dividir-nos en dos grups, Reis Mags i Pares Noels, i amagar alguna cosa que representava que eren els regals corresponents. L'objectiu era trobar els regals de la competència per ser el màxim exponent del mercat d'entrega de regals per Nadal. Després vam anar totes cap al camp de bàsquet, on vam jugar al Trivial versió Món Jove. Va ser molt divertit. Més tard vam dinar. Més tard les monis ens van avisar que ja marxàvem. Mentre començàvem a caminar, ens vam adonar d'una cosa: el camí se'ns feia molt més curt. Així, vam poder disfrutar molt més del paisatge, que és preciós, sense cansar-nos tant. I per fi havíem arribat a l'estació, i el primer que vam fer va ser descarregar les motxilles i seure, que ens ho mereixíem! Llavors vam seure totes juntetes, a posar per la foto. I mentrestant la cançoneta del tren del Nadal de fons, ara en català, ara en castellà. I entre tren i tren que passava i que ens donava uns ensurts d'infart finalment va arribar el nostre tren. El trajecte va passar ràpid, entre acudits i més menjar, i al final, com tot s'acaba, vam arribar a la nostra estació. Retrobaments amb els pares, desitjant bon any nou a tothom i acomiadant les noies de Katuska's.

Vaja, que van ser dos dies realment divertits, espero de debò que es puguin repetir!